

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Καλῶς μάς ἤλθεσ καὶ πάλιν, ὦ λευκὴ χιὼν !

Σὲ προσαγορεύομεν τοιοῦτοτρόπως καίτοι γνωρίζομεν, ὅτι ἐμπνέεις πολὺ ἀτυχῶς ἐνίοτε τοὺς ποιητάς μας, οἱ ὅποιοι καὶ πάλιν δὲν θὰ ὀκνήσωσι νὰ σὲ ἀποκαλέσωσι «κόρην τοῦ Βορρᾶ» καὶ νὰ παραβάλλωσι τὴν λευκότητα τῆς ἐρωμένης των πρὸς τὴν ἰδικὴν σου, καίτοι εἴμεθα πεπεισμένοι, ὅτι θ' ἀναδημιουσιεuthώσι παλαιὰ ποιήματα καὶ ὅτι θὰ κινήσῃς τὸν κάλαμον συναδέλφων τινῶν πρὸς περιγραφὰς προκατακλυσμιαίας καὶ παροτρύνσειςφιλευσπλάγχχνους διὰ τοὺς ρηγοῦντας πτωχοὺς. Μεθ' ὅλα τὰ στυγερά ταῦτα ἐγκλήματα τὰ ὅποια θὰ διαπραχθῶσιν ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει σου, σὲ χαιρετίζομεν καὶ πάλιν ὡς προάγγελον καιροῦ ψυχροτέρου, ἀλλὰ καὶ σταθερωτέρου, καὶ ὡς διασπείρουσαν τὴν λευκότητα, τὸ χρῶμα αὐτὸ τῆς ἀγνότητος, εἰς ὅλα τὰ βορβορώδη μέρη καὶ εἰς τὸ Βουλευτήριον.

✱

Ὅπως ὁ κ. Δηλιγιάννης, ὅταν ἠλευθέρωνε τὴν Ἡπειρον καὶ τὴν λοιπὴν Θεσσαλίαν, ἐσκέπτετο καὶ ἐστενοχωρεῖτο διὰ τοὺς ἀτυχεῖς Κρήτας, οὕτω καὶ ἐγὼ, ὅταν βλέπω τὴν πίπτουσαν χιὼνα καὶ αἰσθάνομαι τὸ δριμύ ψῦχος, σκέπτομαι καὶ λυποῦμαι τοὺς ἀτυχεῖς τοῦ Θεάτρου θαμῶνας, οἱ ὅποιοι ἔσχον τὴν ἀφροσύνην νὰ ἐνοικιάσωσι θεωρεῖα. Κατὰ βεβαιώσεις ἀνθρώπων ἀξιοπίστων ἤδη ἐπαυσαν νὰ πέφτουν ἐκεῖ μέσα μπεκάτσαις, διότι φοφοῦν ἀπὸ τὸ κρῦο, ἐθεάθησαν δὲ λύκοι ἀπειροί. Τινὲς ἰσχυρίζοντο, ὅτι εἶδον καὶ ἀρκούδας, αἵτινες μάλιστα ὠροῦντο, ἀλλὰ δὲν ἦτο ἀληθές· ἐδιδάσκετο κατ' ἐκείνην τὴν ἐσπέραν ὁ Faust καὶ οἱ κύριοι αὐτοὶ εἶχον πολὺ προσηλώσει τὰ βλέμματά των εἰς τὴν σκηνήν.

✱

Καὶ ἀφοῦ ὁ λόγος περὶ τοῦ δυσμοίρου αὐτοῦ Θεάτρου τοῦ γενναιοπαρόχου κ. Συγγροῦ ἐρωτῶμεν καὶ πάλιν διατί δὲν δημοσιεύεται ὁλόκληρος ἡ ἐκθεσις τῶν ἀρμοδίων μηχανικῶν, οἵτινες ἐπεφορτίσθησαν νὰ ἐξετάσωσι τὸ Θεάτρον, ἀλλὰ καθ' ἐβδομάδα μάς παρουσιάζεται καὶ ἐν ἐλάττωμα καὶ μία γνωμοδότησις ὡς αἱ «συμβουλαὶ καθ' ἐβδομάδα» τοῦ κ. Φαλέζ; Προχθὲς πάλιν ἐγράφη, ὅτι διὰ νὰ ἀποσοβῇ ὁ κίνδυνος τῆς πυρκαϊᾶς πρέπει νὰ τεθῶσιν ἰδιαίτεροι σωλῆνες ἐκ τῆς δεξαμενῆς ἀποκλειστικῶς διὰ τὸ Θεάτρον. Ἀφοῦ τόσα φοβερά ἐλαττώματα ἀπεδείχθη, ὅτι ὑπάρχουσιν, θὰ προετρέπομεν τοὺς ἀρμοδίους καὶ πάλιν νὰ κλείσωσι τὸ νέον αὐτὸ ἐρείσιον, ἀλλὰ δὲν τὸ πράττομεν, διότι μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ τὸ κλείσῃ ὁ ἴδιος ὁ Λασσάλλ.

✱

Τὸ ζωτικὸν ὁμῶς ζήτημα εἶνε ἡ σταφίς καὶ ἡ ἐμπορικὴ σύμβασις τῆς Γαλλίας μεθ' ἡμῶν. Ἄλλοι ἄς φροντίσωσι περὶ τῆς διαδόσεως τοῦ προϊόντος μας τούτου, διότι ἡμεῖς εἴμεθα ἡκιστα οἱ ἀρμοδίον· οὐχ' ἦτον δὲν συμφωνοῦμεν μετ' ἐκείνων, οἵτινες κακίζουσι τὴν Γαλλίαν διότι δὲν θέλει νὰ ἔλθῃ μεθ' ἡμῶν εἰς ἐμπορικὰς συμβάσεις. Σκέπτεται λίαν ὀρθῶς, διότι ἐάν, μὴ ὑπαρχούσης ἐμπορικῆς συμβάσεως, τῇ ἀπεστείλωμεν τὸν Μανσὼλαν καὶ τὸν

Ραυτόπουλον, ἕκαστος δύναται νὰ φαντασθῇ τί προϊόντα θὰ τῇ ἀποστείλωμεν μετὰ τὴν σύμβασιν.

✱

Τὴν ἐπομένην Κυριακὴν λήγει πλέον ἡ Ἐκθεσις καὶ περατοῦται ἡ Δ' Ὀλυμπιάς διὰ τῆς βραβεύσεως τοῦ ἀρίστου δράματος ἐκ τῶν ὑποβληθέντων. Οὕτω πῶς ἀπεφασίσθη, ἀλλὰ σὲς προτρέπομεν νὰ μὴν πιστεύσῃτε τίποτε ἀπὸ αὐτά, διότι καθ' ἃ ἡμεῖς ἀντελήφθημεν, εἰσέτι δὲν ἐτελείωσεν ἡ προθεσμία πρὸς παραδοχὴν ἐκθεμάτων. Εἰς ἐκάστην ἐπίσκεψίν μας ἀνακαλύπτομεν καὶ ἐν νέον Ἐκθεμα.

✱

Κατέστη ὁχληρὸς αὐτὸς ὁ κ. Νίκολσον μὲ τὴν εἰδοποίησίν του: «Διὰ τοὺς κωφούς». Δὲν σκέπτεται ὀλίγον; πῶς εἶνε δυνατόν νὰ ἀκουσθῇ, ἀφοῦ ἀπατείνεται εἰς «ὦτα μὴ ἀκουόντων»;

Ἄς

Η ΕΚΘΕΣΙΣ

(à vol d'oiseau)

Ἐπρεπε νὰ ὁμιλήσωμεν πρὸ πολλοῦ, λόγον ποιούμενοι περὶ τῆς Ἐκθέσεως, περὶ τοῦ ἰδιαίτερου τμήματος, ὅπερ ἱδρυσε καὶ παρουσίασεν αὐτόθι πρὸς κοινὴν θέαν ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς. Ἡ σειρὰ τῶν περὶ αὐτοῦ ἐντυπώσεων μας εἰς τὰς ἀτάκτους ταύτας σημειώσεις ἤλθε τώρα, ὅτε τὸ τμήμα αὐτὸ ἐνεκα τῆς ὥρας τοῦ ἔτους διελύθη· ἀλλ' ἀδιάφορον ἂν αἱ περὶ τὸ Ζάππειον σκηναὶ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἤρθησαν, παραμένει εὐτυχῶς τὸ ἱδρυμα, καὶ ὅπερ κάλλιον εὐδοκίμεῖ καὶ ἀκμάζει, ὡς δι' ἔργων ἀπέδειξεν.

Ὑπὸ τὴν ἐμπειαν τοῦ ἱατροῦ κ. Γαλβάνη, ἐνὸς τῶν διαπρεπεστέρων ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν ἐπιστημόνων, ἀθροῦθως ἀλλ' εὐσυνειδήτως καὶ τελεσφόρως ἐργαζομένου ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς προόδου ἠγέρθησαν ἐντὸς τοῦ περιβάλλου τῶν Ὀλυμπίων σκηναὶ τινες παριστώσαι τὸ ἐν τῷ στρατοπέδῳ τμήμα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Τινὲς ἐξ αὐτῶν ἐχρησίμευσον ὡς νοσοκομεῖα, ἄλλαι ὡς φαρμακεία, ἄλλαι ὡς μαγειρεῖα, ἄλλαι ὡς ἀποθήκαι. Ἡ λευκὴ σημαία μὲ τὸν ἐρυθρὸν σταυρὸν εἰς τὸ μέσον ἐκυμάτιζεν ὑπεράνω αὐτῶν· αἰκλῖναι, τὰ κλινοσκεπάσματα, τὰ σκεύη, τὰ πάντα ἦσαν ἐν τάξει, πάντα ἡστραπτον ἐκ καθαριότητος, τὰ φορεῖα πρὸς μεταφορὰν τῶν τραυματιῶν ἦσαν ἑτοιμα, οἱ ἡμίονοι εἰς τὴν θέσιν των φέροντες ἐπίσης φορεῖα ἰδιαίτερου σχήματος, καὶ τὸ προσωπικὸν μὲ τὴν στολὴν του ἔ-